

A Pécsi Ítéltábla a dr. Peti Éva ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Rakvács Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. március 10. napján kelt ...14/II. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon előterjesztett és Gf.3. sorszámon indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesi kft. 2006. március 27-én betéti társaságból történt átalakulással jött létre. Az alperes kft.-nek 43,24%-os üzletrész-tulajdonosa, 1586 szavazattal a felperes, 43,24%-os üzletrész-tulajdonosa **G.**, 13,52%-os üzletrész-tulajdonosa **L.**, ügyvezetője **G.** tag édesanyja és **L.** tag testvére, **Cs.**

Az alperes ügyvezetője 2015. május 14-re összehívta az alperes taggyűlését az alábbi napirenddel:
I./ Az ügyvezető beszámolója a 2014. évi gazdasági évről, az ügyvezetői beszámoló elfogadása és az ügyvezető mentesítése.

II./ A társaság 2014. évi mérlegének elfogadása, döntés a társasági 2014. évi eredményről.

Az alperes 2015. május 14. napján megtartott taggyűlésén 2082 „igen” és a felperes 1586 „nem” szavazata mellett meghozták az 1/2015.(05.14.) számú taggyűlési határozatot, amellyel a taggyűlés a 2014. üzleti évrre vonatkozó ügyvezetői beszámolót elfogadta, valamint a társaság ügyvezetőjét a 2014. évrre vonatkozóan az ügyvezetői tevékenységgel kapcsolatban mentesítette (a mentesítést megadta). A 2/2015.(05.14.) számú határozattal - 2082 „igen” és a felperes 1586 „nem” szavazata mellett - az alperes taggyűlése elfogadta az alperes 2014. évi beszámolóját 2.001.000 forint adózott eredménnyel, 45.512.000 forint mérleg-főösszeggel, valamint azzal a döntéssel, hogy az eredmény az eredménytartalékba kerül.

A felperes 2015. június 12-én keresetet terjesztett elő a 2015. május 14. napján meghozott fenti taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérve, jogszabálysértésre hivatkozással. Előadta, hogy az alperesi társaság a határozatok meghozatalakor még nem döntött a 2013. évi V. törvény

(Ptk.) szerint továbbműködésről, ezért a felek jogviszonyára a 2006. évi IV. törvény (Gt.) irányadó. A felperes a Gt.45.§ (1) bekezdése alapján keresetében kérte a jogszabálysértő taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozatok azért jogszabálysértőek, mert az alperesi kft. társasági szerződése nem tartalmazott a határozatok meghozatalának időpontjában a vezető tisztségviselő részére (az előző üzleti évben végzett munkájának értékelésével kapcsolatban) adható felmentvényre vonatkozó rendelkezéseket, ezért a társaság ezt a kérdést nem tűzhette volna a taggyűlés napirendjére és erre vonatkozó döntést nem hozhatott volna. Állította, hogy a taggyűlési határozat a Gt.30.§ (5) bekezdése alapján is jogszabálysértő, mert a taggyűlés - az ügyvezető hozzátartozóinak szavazatával - nyilvánvalóan megalapozatlan, a kisebbség érdekeit súlyosan sértő határozatokat hozott az ügyvezető részére a felmentvény megadásával. A felperes álláspontja szerint ugyanis megállapítható, hogy az ügyvezető munkáját 2014. évben nem a társaság érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezért nem kerülhetett volna sor a felmentvény megadására.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Gt.30.§ (5) bekezdésében szabályozott felmentvénnyel kapcsolatban a felmentvény hatálytalanítása iránti keresetösségi jog a felperest nem illeti meg. A felperes keresetében nem jelölte meg, hogy a keresettel támadott taggyűlési határozatok mely jogszabályba vagy a társasági szerződés mely rendelkezésébe ütköznek. Egyezően adta elő a felperessel, hogy az alperes társasági szerződése nem tartalmaz a felmentvényre vonatkozó szabályozást. Hivatkozott azonban arra, hogy a taggyűlés nem is felmentvényt adott az ügyvezető részére, hanem a 2014. évi tevékenységével kapcsolatban mentesítette az ügyvezetőt, amire jogosult volt. Az erre vonatkozó döntés nem ütközött sem a Gt., sem a társasági szerződés rendelkezéseibe. Utalt arra is, hogy a mentesítéssel kapcsolatban is csak a társaság legfőbb szervét illetné meg perindítási jog.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 38.100 forint elsőfokú eljárásban felmerült költséget.

Megállapította, hogy a felperes a Gt.45.§ (1) bekezdése alapján a keresettel támadott taggyűlési határozatok jogszabálya és társasági szerződésbe ütközését arra hivatkozással állította, hogy az alperes társasági szerződése nem tartalmaz szabályozást a felmentvény intézményére nézve, ezért a taggyűlés erről a kérdéssel nem dönthetett volna. Rögzítette, hogy a felperes helytállóan hivatkozott arra az alperes által sem vitatott tényre, hogy az alperes társasági szerződése nem tartalmaz rendelkezést a felmentvényre vonatkozóan. Megállapította azonban, hogy az 1/2015.(05.14.) számú taggyűlési határozat - és a taggyűlési meghívó - pontos szövege nem a „felmentvény”, hanem az „ügyvezető mentesítése” kifejezést tartalmazza, illetve hogy a társasági szerződés felmentvényre vonatkozó szabályozásának hiányában sincs jogi akadálya annak, hogy a legfőbb szerv a mérlegelfogadó ülésen határozattal a Ptk. szabályai alapján mentesítse a vezető tisztségviselőt a Gt.30.§ (1) és (2) bekezdése szerinti felelősség alól. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk. és a Gt. tiltó rendelkezései hiányában a társaság legfőbb szerve felmentvényre vonatkozó társasági szerződési szabályozás nélkül is élhetett a vezető tisztségviselővel szembeni kártérítési igényről történő lemondás jogával, egyoldalú jognyilatkozatként. A keresettel támadott 1/2015. számú alperesi taggyűlési határozat ezt a joglemondó nyilatkozatot tartalmazza az ügyvezető részére történt mentesítése megadásával. Utalt ugyanakkor arra is, hogy helyes az alperes álláspontja abban a kérdésben, hogy sem a felmentvény, sem a mentesítés estén nem jogosult a társaság tagja a felmentvény hatálytalanítása iránt keresetet előterjeszteni.

Kifejtette továbbá, hogy a felperes nem indokolta keresetében, hogy a 2/2015.(05.14.) számú taggyűlési határozat mely okból ütközik jogszabályba vagy a társasági szerződésbe, a bíróság felhívására a felperes által megjelölt okok pedig nem helytállóak.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperes 2015. május 14. napján megtartott taggyűlésén hozott valamennyi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése, valamint az alperes perköltségben való marasztalása érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben nem a Gt.30.§ (5) bekezdése szerinti felmentvény tárgyában született taggyűlési határozat, hanem a határozat az alperes ügyvezetőt mentesítette a Gt.30.§ (1) és (2) bekezdése szerinti kártérítési kötelezettsége alól. Utalt arra, hogy a perben az alperes maga sem hivatkozott arra, hogy az adott napirendi pont keretében az ügyvezető kártérítési felelősség alóli mentesítéséről döntött, illetve hogy a határozatban nincs szó arról, hogy a társaság e napirendi pont keretében általános jelleggel kívánt volna az ügyvezetővel szemben kártérítési követelésről lemondani. Álláspontja szerint az alperesi védekezést tartalmazó nyilatkozatból sem olvasható ki az elsőfokú bíróság által elfoglalt az az álláspont, hogy a határozattal az alperes kártérítési igényről egyoldalú nyilatkozattal kívánt volna lemondani.

Fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a Gt.30.§ (5) bekezdésében foglaltakat. A felmentvény megadásával kapcsolatos taggyűlési határozatot azért is támadta, mert az alperes társasági szerződése a Gt.30.§ (5) bekezdésében foglaltakkal ellentétben nem tartalmazza, hogy a társaság legfőbb szerve évente napirendjére tűzi a vezető tisztségviselők előző üzleti évben végzett munkájának értékelését és azt, hogy határozhat a vezető tisztségviselők részére megadható felmentvényről. Ilyen társasági szerződési rendelkezés hiányában a társaság ezt a kérdést nem tűzhette volna a napirendjére, ezért - eredeti fellebbezési kérelmét megváltoztatva - az elsőfokú bíróság ítéletének akként történő megváltoztatását kérte, hogy a 2015. május 14. napján megtartott taggyűlésen meghozott 1/2015.(05.14.) számú határozatot helyezze hatályon kívül a bíróság.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte az elsőfokú eljárásban kifejtett védekezését változatlanul fenntartva és arra hivatkozva.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú eljárás iratai alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy a felperes a 2015. június 12. napján előterjesztett keresetében az alperes taggyűlése által 2015. május 14. napján meghozott valamennyi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy az alperes ügyvezetője 2014. évben munkáját nem a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva végezte, így részére a felmentvény megadására nem kerülhetett volna sor, illetve a keresetlevélben ismertetett okok miatt a 2014. évi mérleg sem tükrözi a társaság valódi gazdálkodását és helyzetét.

A felperes a 2015. december 29. napján előterjesztett 12. sorszámú előkészítő iratban hivatkozott először arra, hogy az alperes társasági szerződése a Gt.30.§ (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem tartalmazza azt, hogy a társaság legfőbb szerve évente napirendjére tűzi a vezető tisztségviselők előző üzleti évben végzett munkájának értékelését és azt, hogy határozhat a vezető tisztségviselők részére megadható felmentvényről. Mivel a társasági szerződés ilyen rendelkezést nem tartalmaz, ezért a társaság ezt a kérdést nem tűzhette volna napirendjére.

Az így pontosított, illetve kiegészített tényállás alapján is helyes érdemben az elsőfokú bíróság ítélete, a döntés jogi indokaival azonban a másodfokú bíróság nem ért egyet.

A Gt.45.§ (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társaság szerződésbe ütközik.

A (3) bekezdés szerint a jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert a határozatról való tudomásszerzéstől számított 30 napon belül a gazdasági társaság ellen kell megindítani. A határozat meghozatalától számított 90 napos jogvesztő határidő elteltével a határozatot akkor sem lehet keresettel megtámadni, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást.

A Gt.45.§ (1) bekezdésére alapított kereseti kérelemben meg kell jelölni, hogy a keresettel támadott határozat a Gt. vagy mely más jogszabály, mely rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződés mely rendelkezésébe ütközik. A bíróság a keresetlevélben megjelölt okból vizsgálhatja felül a keresettel támadott taggyűlési határozatot a Pp.3.§ (1) és (2) bekezdésében szabályozott kereseti kérelemhez kötöttségre tekintettel.

A pert a Gt.45.§ (3) bekezdése szerinti határidőn belül kell megindítani. A 30 napos keresetindítási határidő elévülési jellegű, annak elmulasztását a 4/2003. polgári jogegységi határozat alapján a bíróság hivatalból nem veheti figyelembe, ugyanakkor a 90 napos határidő a Gt.45.§ (3) bekezdése szerint jogvesztő, amelyet a bíróság hivatalból köteles figyelembe venni.

A felperes határidőben előterjesztett kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy azért kéri a keresettel támadott taggyűlési határozat felülvizsgálatát, mert az alperes ügyvezetője nem a gazdasági társaság érdekeivel összhangban járt el, és csak a 2015. december 29. napján előterjesztett 12. sorszámú előkészítő iratában hivatkozott arra, hogy a Gt.30.§ (5) bekezdésében foglaltakkal szemben az alperesi társaság társasági szerződése nem rendelkezik a felmentvény megadásáról, ezért ebben a kérdésben az alperes nem hozhatott volna határozatot, illetőleg ezt a kérdést nem tűzhette volna napirendre. A felperes tehát a jogvesztő határidő utolsó napja után jelölte meg azt a jogszabálysértést, amely miatt a határozat felülvizsgálatát kérte, és amelyre a fellebbezésében is hivatkozott. A jogvesztő határidő elmulasztását a bíróság hivatalból köteles figyelembe venni, a határidő után megjelölt jogsérelmet ezért érdemben az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta volna.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú bíróság ítélete indokait a 4. oldal közepétől a 7. oldal első bekezdéséig, helyette, a fentiekkel indokolja a kereset elutasítását.

A kifejtettetekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt 48.000 forint eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése és 4/A.§-a alapján állapította meg.

Pécs, 2016. október 27.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró